

وزارت دادگستری

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

شامل: قوانین - دکرات مجلس شورای اسلامی - تصمیم نامه - قرار دادها - رویه های قضائی - اسامی نامه - تصویب نامه - آیین نامه - بخشنامه ها و انگیزها

شماره ۱۳۸۹			پنجشنبه شانزدهم فروردین ماه ۱۳۹۳		سال چهارم
بهای اشتراک			بهای انگیزها		
روزنامه	نشریه ثبت علامت و مقررات	نشریه قوانین			
یکماه ۵۰۰۰ ریال	یکماه ۴۰۰۰ ریال	یکماه ۵۰۰۰ ریال	انگیزهای ثبت شرکتها ثبت علامت و دعوت به مجمع عمومی سطرهای ۹۰ ریال		
ششماه ۲۰۰۰۰ ریال	ششماه ۲۰۰۰۰ ریال	ششماه ۲۰۰۰۰ ریال	انگیزهای حضور و داشت و ابلاغ و درخواست سطرهای ۵۰۰۰ ریال		
			انگیزهای دولتی اعظم و غیره و سطرهای ۱۰۰۰۰ ریال		

قوانین و مقررات عمومی

تاریخ: ۸۸۰۲۰
سازمان اسوداداری و اسخه های کشور

۱۳۹۲/۱۲/۱۸

قانون هیئتهای رسیدگی به تخلفات اداری که طبق اصل ۴۴ قانون اساسی تصویب آن برای مدت ۲ سال بطور آزمایشی به کمیسیونتهای کاروا سراداری واستخدام و وقفاتی، مجلس شورای اسلامی نموده گردیده و در جلسه مورخ ۱۳۹۲/۱۲/۹ کمیسیونتهای مزبور تصویب و در تاریخ ۱۳۹۲/۱۲/۱۸ به تأیید شورای محترم نگهبان رسیده است و طی نامه شماره ۱۹۰۳۴/سورخ ۶۶/۱۲/۱۸ ریاست محترم جمهوری به نخست وزیر ارسال گردیده به پوست جهت اجراء ابلاغ میگردد.

نخست وزیر: سید حسین موسوی

قانون هیئتهای رسیدگی به تخلفات اداری

فصل اول - تشکیلات و حدود وظایف

ماده ۱- در این قانون عنوان دادگاههای اداری موضوع ماده ۴۴ قانون اساسی نیروی انتظامی وزارتخانه ها و مؤسسات دولتی و وابسته به دولت، به هیئتهای رسیدگی به تخلفات اداری تغییر مییابد.

ماده ۲- بمنظور رسیدگی به تخلفات اداری و مقرراتخانه ۲ سازمان دولتی هیئتهائی تحت عنوان هیئت رسیدگی به تخلفات اداری کارپردازان تشکیل خواهد شد.

هیئتهای مزبور شامل هیئتهای بدوی و تجدید نظر میباشد.

تبصره - هیئت تجدید نظر بدو مرکز هر وزارتخانه یا سازمان مستقل دولتی تشکیل و در صورت لزوم دارای شعب متعدد خواهد بود.

ماده ۳- هر یک از هیئتهای بدوی و تجدید نظر دارای سه عضو اصلی و یک یا دو عضو علی البدل میباشد که مستقیماً با حکم وزیر و یا بالاترین مقام مؤسسه یا سازمان مربوط برای مدت دو سال منصوب میشوند و انتخاب مجدد آنان بلا مانع است.

اعضای علی البدل در غیاب اعضای اصلی بجای آنان انجام وظیفه خواهند نمود.

ماده ۴- برکناری اعضای هیئت های بدوی، تجدید نظر و اعضای علی البدل با حکم وزیر یا بالاترین مقام اجرایی مؤسسه و سازمان مربوط صورت میگیرد.

ماده ۵- صلاحیت رسیدگی به تخلفات اداری کارپردازان با هیئت بدوی است.

آراء این هیئتها در صورتی که علیه تصمیم صادر شود و لایزال تجدید نظر باشد و طرف یکماه از تاریخ ابلاغ به سهم متوسطی درخواست تجدید نظر نشود قطعی و با دستور وزیر یا بالاترین مقام اجرایی مؤسسه یا سازمان مربوط اجرا خواهد شد. هرگاه کارمند طرف یکماه از تاریخ ابلاغ رأی هیئت بدوی درخواست تجدید نظر نماید هیئت تجدید نظر مکلف به رسیدگی خواهد بود. آراء هیئت تجدید نظر قطعی و لازماً اجراء میباشد.

تبصره - ابلاغ طبق قانون آیین دادرسی مدنی بعمل خواهد آمد.

ماده ۶- اعضاء هیئتهای بدوی و تجدید نظر علاوه بر تدبیر ده دین مین اسلام و عمل به احکام آن اعتقاد و تعهد به نظام جمهوری اسلامی ایران و اصل ولایت فقیه، باید دارای شرایط زیر باشند:

- ۱- تابع.
- ۲- داشتن حداقل ۲۰ سال سن.
- ۳- داشتن حداقل مدرک تحصیلی دیپلم متوسطه یا معادل آن به تأیید وزارت علوم، فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- ۴- در هر هیئت باید یک نفر آشنا به مسائل حقوقی عضویت داشته باشد و حداقل یک نفر از اعضاء هیئت بدوی و دو نفر از اعضاء هیئت تجدید نظر باید از بین کارپردازان رسمی یا ثابت همان سازمان یا وزارتخانه که حداقل سه سال سابقه کار دولتی دارند به این سمت منصوب گردند.
- ۵- هر یک از اعضای اصلی یا علی البدل از هیئتهای بدوی یا تجدید نظر در موارد زیر دو رسیدگی و صدور رأی شرکت نخواهند کرد:

الف - عضو هیئت با سهم قرائت سبی یا نسبی نادره دوم از طبقه سوم نباشد.

ب - عضو هیئت با سهم دعوی حقوقی و با عرائنی داشته یا در دعوی بطرحه ذینفع باشد.

ج - عضو هیئت مدعی تخلف یا متخلف باشد.

فصل دوم - تخلفات اداری

ماده ۷- تخلفات اداری شامل تخلفات انضباطی و اعمال خلاف انضباط عمومی است. اهم آن ها که ناشی از قصور یا قصور متخلف باشد:

- ۱- قصور - عبارت است از نقض عادی قوانین و مقررات اداری.
- ۲- قصور - عبارت است از کوتاهی غیر عمدی در اجرای وظایف اداری.
- ۳- اعمال و رفتار خلاف حیثیت و شرافت و عیون اداری یا شخصی.
- ۴- تبعیض یا اعمال غرض در اجرای قوانین و مقررات نسبت به اشخاص.
- ۵- ترک خدمت.
- ۶- تکرار در تأخیر ورود به محل خدمت رأس ساعت مقرر و یا تکرار خروج از اداره بدون کسب مجوز.

- ۴ - تسامح در حفظ اسرار و اسناد و اسرار دولتی.
- ۵ - اسرار و اسناد محرمانه اداری.
- ۶ - کتمان کاری - سهل انگاری و اعمال در الحاح و شایف محوله.
- ۷ - گواهی و بازگواهی خلاف واقع در اسناد اداری.
- ۸ - نپرد از اجرای دستورات مقامات مافوق در حدود وظایف اداری.
- ۹ - گرفتن و محو غیر از آنچه در قوانین و مقررات تعیین شده است.
- ۱۰ - تسلیم مدارک به اشخاصی که حق دریافت آنرا ندارند یا خودداری از تسلیم مدارک به اشخاصی که حق دریافت آنها را ندارند.
- ۱۱ - نقض حسمت دولتی و مقررات اداری.
- ۱۲ - عدم رعایت محاببت اسلامی.
- ۱۳ - عیب و به سوای خدمت.
- ۱۴ - التماس به تخلف دولتی دیگر به استیاض - شایع آموزشی.
- ۱۵ - هر نوع استفاده غیر مجاز از امکانات و اسل دولتی.
- ۱۶ - افتضا - سؤالات استعانت با تمسوس سؤالات استعانی با دستبرد بد آنها.
- ۱۷ - دادن نمره یا امتیاز برخلاف شرایط.
- ۱۸ - غیبت غیر موجه بقدر مستجاب و با ستوالی.
- ۱۹ - کارشناسی - شایعه پراکنی و شرکت در تجمعات - تظاهرات و اعتصابات غیر قانونی و اعمال فشارهای گروهی و یا فردی برای تحصیل مقصد یا به دست آوردن امتیازات غیر قانونی.
- ۲۰ - تحریک در ایجاد خصم ها - اعتصابات و تظاهرات غیر قانونی و یا وادار ساختن دیگران به کارشناسی یا کم کاری یا ایراد خسارت به اسرار دولتی.
- نیمه - موارد مذکور در بند ۱۰ و ۲۱ در صورتی تخلف محسوب میشود که در مراجع مباحثه قضائی اثبات شود و تأثیر در دسترسدگی به حالت تعلیق دربی آید.
- فصل سوم - مجازاتها.
- ماده ۱ - مجازاتهای اداری برترتیب عبارتند از:
 - الف - اخطار کتبی بدون درج در پرونده استحضاری.
 - ب - توبیخ کتبی با درج در پرونده استحضاری.
 - ج - کسر حقوق و مزایا تا حد اکثر یک سوم از یکماه تا سه ماه.
 - د - برکناری از خدمت از یکماه تا یکسال.
 - ه - انفصال سوت از سه ماه تا یکسال.
 - و - عزل گروه یا هر عنوان شایعه دیگر و یا باید یا هر دوی آنها تا حد اکثر دو گروه و دو پایه.
 - ز - تغییر محل خدمت از یکسال تا پنج سال.
- نیمه - مجازات مقرر در این بند ماع از اختیار و زواله با بالاترین مقام دستگاه دولتی در مورد انتقال مستند نخواهد بود.
- ج - بازنشانی در صورت داشتن حداقل ۲۰ سال خدمت بر اساس سنوات خدمت دولتی یا باز خرید خدمت در صورت امدادی که کمتر از یکسال خدمت دارند یا پرداخت ۲۰ روز حقوق در قبال هر سال خدمت دولتی تا حد سال و پرداخت یکماه حقوق در قبال هر سال نسبت به سالاد سال خدمت.
- ط - بازنشانی در صورت داشتن حداقل ۲۰ سال خدمت بر اساس سنوات خدمت دولتی با تعلیل یک گروه.
- نیمه - نحوه اعمال مجازاتهای مندرج در بندهای (ز) و (ح) و (ب) در مورد مسئولین قانون نشین ایستادی و سازمانها و مؤسسات دولتی که در اجرای مقررات بازنشانی حاضر میباشد بر اساس آئیننامه ای خواهد بود که بتصویب هیئت وزیران میرسد.
- ماده ۲ - دومرد کارکنانی با بیش از ۱۰ سال سابقه خدمت که با حکم قضائی محکوم به اخراج یا انفصال دائم از خدمات دولتی میگردد علاوه بر استرداد کسور بازنشانی در صورتیکه هیئتهای رسیدگی به تخلفات اداری تشخیص بدهند که برای معیشت خانواده آنها برقراری مقرری ماهانه ضرورت دارد میتواند ضمن صدور رأی نسبت به برقراری ماهانه با تعیین سلیتی برای معیشت خانواده آنان اقدام نماید و این مبلغ از حداکثر ۱۰۰۰ ریال تجاوز نخواهد کرد که از اعتبار وزارتخانه و از سه سربسته پرداخت خواهد شد و در صورت راج ضرورت به تشخیص هیئت مقرری سربو نیز قطع خواهد شد.

- ماده ۳ - در مورد تصور یکی از مجازاتهای بندهای (الف) و (ب) اعمال خواهد شد.
- ماده ۴ - مستحراً مجازاتهای بندهای (ز) و (ح) و (ط) قابل پیروشی در هیئت معین نظر میباشد.
- ماده ۵ - وزراء و بالاترین مقام دستگاههای دولتی میتوانند مجازاتهای بندهای (الف) و (ب) و (ج) و (د) و (ه) و (و) را رأیاً و بدون مراجعه به هیئتهای بدوی و تجدیدنظر در مورد تأیید یا رد تخلفات اعمال نمایند و اختیار اعمال مجازاتهای بندهای (الف) و (ب) را به معاونین خود و مدیران و رؤسای ادارات نامیده تفویض کنند.
- ماده ۶ - در صورت تکرار تخلف و تواتر آن کارمند خاطی به شدت مجازات برترتیب بدو درجه محکوم خواهد شد و هرگاه مجازات قبلی شد مجازات اعمال شده دو درجه مربوط باشد کارمند خاطی به حداقل مجازات دو درجه بعد محکوم خواهد شد بنحوی که در هر حالت از مجازات محکومیت قبلی شدیدتر باشد.
- ماده ۷ - وزراء و بالاترین مقامهای ایرانی دستگاههای موضوع این قانون میتوانند کارمندانی که پرونده آنها به هیئتهای رسیدگی ارجاع شده است حداکثر مدت سه ماه امانه بدارند و باین مدت نمایند و در مورد مؤسسه ای که آبادت محکومیت در مقررات استحضاری آنها پیش بینی نگردیده است بر اساس مقررات مقرر عمل در قانون استخدام کشوری با آنها رفتار خواهد شد.
- ماده ۸ - در مواردی که در ساحت مباحثه ثابت شود که مستخدم عضو تشکیلات قریب استوری یا یکی از فرق طایفه که به اصنام مسلمین خارج از اسلام شتاخته اند و یا سارفتنهائی که سرانجام آنها نفی ایمان الهی است یا تبعو همچنین مأمورین و ضایع حاکم که نقیضات فدرسی داشته اند مستعمل نخواهند شد.
- ماده ۹ - مجازات قیبت غیر موجه ستوالی پیش از توسعه یا ستواب و ماه در سال - اخراج خواهد بود.
- فصل چهارم - مقررات مختلف
- ماده ۱۰ - کمیته وزارتخانه ها و سازمانها - مؤسسات دولتی و شهرداریها و مؤسسات و نهادهای انقلاب اسلامی که بنحوی از بودجه عمومی دولت اشده برپایند و مؤسسه ای که حقوق قانون بر آنها مندرج ذکر نام است مشمول مقررات این قانون میباشد - مشمولین قانون استخدام نیروهای سطح ۱ - تجارت - اعیان عیث علمی دانشگاهها و مؤسسات آموزشی عالی و شرکتهای دولتی و مشمولین قانون کار از شمول این قانون خارج بوده و تابع مقررات مربوط به خود خواهند بود.
- نیمه - آن دسته از شرکتهای دولتی که مقررات مخصوص ندارند تابع این قانون میشوند.
- ماده ۱۱ - هرگاه تخلف کارمند عنوان یکی از جرائم مندرج در قوانین جزائی را نیز داشته باشد هیئت رسیدگی به تخلفات اداری مکلف است پرونده را با مراجع قضائی ارسال دارد حکم مرجع قضائی از جهت ارتکاب جرم عمومی برای هیئت اداری لازم الاتباع است ولی رسیدگی در مراجع قضائی مانع رسیدگی اداری نخواهد بود لیکن تا صدور رأی مرجع قضائی آنرا متوقف نمیکند - در صورتیکه مجازات تعیین شده از طرف مراجع قضائی همان مجازات مقرر در این قانون باشد مجازات تکرار نخواهد شد و در غیر اینصورت حکم مراجع قضائی مانع مجازاتهای اداری نخواهد بود.
- ماده ۱۲ - هرگاه برای عضویت در هیئتهای رسیدگی به تخلفات اداری هست سازمانی پیش بینی نشده باشد انجام وظیفه بهر عنوان در هیئت تعلیمی دو هست سازمانی محسوب نخواهد شد.
- ماده ۱۳ - آئیننامه اجرایی این قانون حداکثر ظرف مدت یکماه پس از ابلاغ این قانون وسیله سازمان اسوداری و استخدامی کشور تهیه و تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.
- ماده ۱۴ - از تاریخ تصویب آئیننامه اجرایی این قانون با توجه به مهلت مقرر ماده ۲۰ کلیه قوانین دستگاههای اداری گذشته و قانون بازسازی نیروی انسانی و مقررات مغایر این قانون لغو میگردد و کذب پروندهائی که در هیئتهای بازسازی و بازسازی گذشته منجر به صدور رأی قطعی نگردیده برای رسیدگی و صدور رأی قطعی به هیئتهای بدوی و تجدیدنظر موضوع این قانون ارسال خواهد شد.

لانون فوق مشتمل بر بیست و سه ماده و هشت تبصره طبق ذیل حشاد و بنجم قانون اساسی در جلسه روز شنبه نهم اسفندماه یک هزار و سیصد و شصت و دو تصویب شد. مصوبه مشترک «کار و اسرار اداری و استخدامی» و «اداره قضایی» مجلس شورای اسلامی رسیده و شورای محترم نگهبان در تاریخ ۱۳۶۲/۱۲/۱۸ آنرا تأیید نموده است و برای مدت حداقل از تاریخ تصویب بصورت آزمایشی تابل اجرا است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی

شماره ۸۸۰۴۳

وزارت صنایع

۱۳۶۲/۱۲/۱۸

قانون جامع به تأسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران که در جلسه ۱۳۶۲/۱۲/۱۸ تصویب مجلس شورای اسلامی و در تاریخ ۱۳۶۲/۱۲/۱۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است و طی نامه شماره ۱/۱۹۱۳۷ مورخه ۱۳۶۲/۱۲/۱۸ ریاست محترم جمهوری به نخست وزیر ابوال گزیده بهیوست جهت اجرا ابلاغ میگردد.

نخست وزیر - سید حسن موسوی

لانون جامع به تأسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران

ماده واحده - بمقتور ایجاد ساختگی و استفاده مطلوب از امکانات شهرکهای صنعتی و ایجاد هزینه بیشتر امکانات زیربنایی و ارائه خدمات ضروری برای استقرار و ایجاد واحدهای صنعتی از تاریخ تصویب این قانون شرکت شهرکهای صنعتی ایران تأسیس میگردد.

۱ - مجمع عمومی شرکت یادشده معاونت از وزیر صنایع (رئیس مجمع) وزیر امور اقتصادی و دارایی - رئیس سازمان برنامه و بودجه - وزیر صنایع و معادن - وزیر نیرو - وزیر مسکن و شهرسازی - وزیر کشاورزی - وزیر صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی مسئول امور مربوط به شرکت شهرکهای صنعتی ایران میباشد.

۲ - شرکت شهرکهای صنعتی ایران میتواند شرکتهای شهرک صنعتی در خارج مختلف ایران تأسیس نماید که مزید داوای شخصیت حقوقی مستقل باشد.

۳ - رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل هر شرکت قریب از طرف وزیر صنایع تعیین خواهد شد.

۴ - شرکت های شهرک صنعتی میتوانند از طریق واگذاری عین یا منقوب اراضی تحت الحمایه خود سرمایه اولیه پرداخت دولت را جبران نمایند. انتقال قطعی اراضی به صاحبان واحدهای صنعتی موکول به اخذ پروانه بهره برداری است.

۵ - هر شرکت شهرک صنعتی بر طبق مفاد اساسنامه نمود و اصول قانون تجارت اداره میگردد و از تحمل ضررات بغیر مسئول بوده و مواظب استخدام این شرکتها تابع قانون کار و تأمین اجتماعی جمهوری اسلامی ایران است. اعتبارات مصوب در بودجه مربوط به نواحی صنعتی پس از تشکیل شرکت شهرک صنعتی مذکور از خزانه این شرکتها هزینه میشود.

۶ - استفاده از بودجه عمرانی با سرمایه اصلی اولیه شرکت برای پرداخت هزینه های جاری و خدماتی که پس از آغاز بهره برداری از تأسیسات زیربنایی شهرک ضرورت خواهد یافت مستوع است و کلیه هزینه های مربوط به خدمات و امور جاری شهرک صنعتی بر اساس آئیننامه ای که بتصویب مجمع عمومی شرکت شهرکهای صنعتی میرسد از صاحبان واحدهای صنعتی بوجود شرکت با اشخاصی که بتجوی از انحاء اراضی مورد قاز بری اجرای طرح بخودرا تهیه نموده اند دریافت میگردد. برآورد و خوابه و نحوه وصول هزینه های مذکور بتفکیک در آئیننامه شخصی خواهد شد.

۷ - تعیین محل شهرک (در منطقه تصویب شده توسط مجمع) و طراحی نقشه شهرک برای نیازهای گوناگون بر اساس مواظب اعلام شده توسط وزارت مسکن و شهرسازی انجام خواهد شد. واگذاری اراضی به حائزین و حدود و شرایط و نحوه عمل در این خصوص در اختیار مسئولان شرکت صنعتی است که بر اساس آئیننامه اجرائی این قانون عمل خواهند کرد. تشخیص ضرورت های ملی و اقتصادی بعهده مجمع عمومی شرکت شهرکهای صنعتی میسرود میباشد.

۸ - مجمع عمومی شرکت شهرکهای صنعتی ایران موظف است با توجه به سیاستهای دولت جمهوری اسلامی ایران و با تصویب هیئت دولت برای افزایش تعداد شهرکها اقدامات لازم را انجام دهد.

۹ - اساسنامه و حدود اعتبارات شرکت شهرکهای صنعتی ایران بانوبه به حساب عدم تمرکز توسط مجمع عمومی در مدت همداد از تاریخ تصویب این قانون تهیه و بتصویب هیئت دولت خواهد رسید.

لانون فوق مشتمل بر همداد ماده در جلسه روز یکشنبه هفتم اسفندماه یک هزار و سیصد و شصت و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۲/۱۲/۱۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی

شماره ۹۲۲۳

وزارت فرهنگ و آموزش عالی

۱۳۶۲/۱۲/۱۸

آئیننامه اجرائی لانون اجازه تأسیس مطب

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۲/۱۲/۱۸ آئیننامه اجرائی «قانون اجازه تأسیس مطب مصوب ۱۳۶۲/۵/۱۸ مجلس شورای اسلامی» را در ماده و ۴ تبصره شرح زیر تصویب نمودند.

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - مطب - به معنی اطلاق میگردد که پیشک بطور عمومی (غیر دولتی) و انتفاعی مستقراً بکاران خود را پذیرفته - معاینه - معاد و یا دستورات بهداشتی صادر میکند.

تبصره ۱ - تشخیص عنوان مطب - مستر و انتفاعی بودن آن بعهده وزارت بهداشتی است.

تبصره ۲ - منظور از کلمه پیشک در این آئیننامه - پزشکان - دندانپزشکان و متخصصین رشته های مختلف پزشکی و دندانپزشکی است.

ماده ۲ - شهر معن طبابت - عبارت از محدودهای است که بر اساس تقسیمات کشوری بدین عنوان شناخته شده و به میشود.

فصل دوم - مقررات اجرائی

ماده ۳ - کلیه پزشکانی که در حال حاضر در نقاط مختلف کشور مشغول طبابت آزاد هستند و قبل از تاریخ ۱۳۶۲/۵/۱۸ با رعایت نواحی و مقررات مربوطه مطب داشته اند - باید ظرف مدت ۳ ماه از تاریخ تصویب این آئیننامه برای صدور پروانه مطب در همان محل بوسطنامه مربوطه تکمیل و همراه با مدارک زیر به وزارت بهداشتی ارسال دارند تا در مورد صدور پروانه مطب برای همان محل اقدام گردد.

الف - فرم تکمیل شده درخواست مربوطه

ب - فتوکپی مصدق دانشنامه دکترای پزشکی یا دندانپزشکی

ج - فتوکپی مصدق مدرک تخصصی و فوق تخصصی

(در مورد تاریخ تحصیلات و سالهای اخیر گواهینامه سول و یا هرگونه مدرک معتبر دیگر).

د - چهار قطعه عکس ۴×۳ که در همان سال گرفته شده باشد.

ه - فتوکپی مصدق پروانه دائم و یا موقت پزشکی.

و - فتوکپی گواهی انجام خدمت موضوع لایحه قانونی مصوب ۱۳۵۹/۹/۲۰ شورای انقلاب برای مسئولین قانون مدکور.

ز - تکمیل فرم مربوطه به داشتن مطب تا تاریخ تصویب قانون اجازه تأسیس مطب مصوب ۱۳۵۹/۵/۱۸ بنابین نظام پزشکی محل و یا سازمان منطقه ای بهداشتی استان مربوطه در جاهائی که نظام پزشکی وجود ندارد.

ح - فتوکپی مصدق مفاد اول شناسنامه (و سایر صفحات در صورت وجود معیاری در سند مربوطات شناسنامه).

ط - فتوکپی مصدق اجازه نامه و یا سند رسمی محل طبابت و یا قرارداد با مؤسسه درمانی خصوصی انتفاعی و یا غیر انتفاعی.

ماده ۴ - برای کسیکه قبل از شروع جنگ تحمیلی در مناطق جنگی و یا سایر استانها مطب داشته اند و بعد از ۱۳۵۹/۹/۲۰ تهران آمده و مطب دارند خواهند پروانه موقت صادر خواهند کرد که اعتبار آن فقط تا پایان جنگ تحمیلی عراق علیه ایران خواهد بود.

ماده ۵ - کلیه پزشکانی که پس از تاریخ ۱۳۶۲/۵/۱۸ بخواهند در هر نقطه از کشور مطب تأسیس نمایند باید مدارک مذکور در ماده ۳ را همراه با درخواست خود به وزارت بهداشتی ارسال و پس از اخذ پروانه اقدام به تأسیس مطب نمایند.